

træde ikke saa stærkt hos alle Heste, at man kan være overbevist om det; kun en Nedslagning af Hesten med paafølgende Obduktion kan vise, om den i saa Tilfælde har lidt af Snive, saafremt da denne Nedslagning sker mindst 6 Uger, efter at Hesten er bleven smittet. Sniven viser sig som graalige eller gullige smaa Korn i Lungerne fra et Knappenaalshoveds op til en Ærts Størrelse, og den burde maaske rettest kaldes for Tuberkler. — Professor Bagge siger yderligere, at Snive kun kan forplantes ved Smitte. Man har tidligere ment, at andre Sygdomme hos Hesten, daarlige Kost eller daarlige Stalde kunde befordre Sygdommens Udvikling; men de veterinære Autoriteter ere nu komne til den Anskuelse, at Sygdommen kun ved direkte Smitte kan overføres fra det ene Dyr til det andet. Sygdomssmitten er fiks og forplanter sig ikke gennem Luften, men kun ved Berøring. I Reglen overføres Sniven ved Staldrekvisitter, ved Brugen af fælles Vandtrug og fælles Krybbe, ogsaa de Klæder, som Opsynet og de, der passe Hestene, have paa, kan bringe Smitten fra det ene Dyr til det andet. Sniven er yderligere efter Professorens Oplysning i den Grad farlig, at Staten har forbudt alle Forsøg paa at kurere Dyret, idet man mener, at medens der vel kan være Tale om, at der kunde indtræde en øjeblikkelig Bedring, vilde dog en absolut Helbredelse af Sygdommen være en Umulighed. Staten befaler derfor, at Dyrene skulle nedslaas, saa snart Smitten er erkendt. I Reglen lykkes det paa den Maade at udstampe Sygdommen i kort Tid, men der haves ogsaa Eksempler paa, at den har ført en snigende Tilværelse i længere Tid; f. Eks. fandtes den her fra 1852 til 1856 i en Vognmandsbesætning paa Hotel du Nord; ligeledes fandtes den fra 1856 til 1860 i en anden Vognmandsbesætning i samme Gaard, og i de samme Aar fandtes den i en Vognmandsforretning paa Blegdamsvejen. Disse tre Besætninger, som udgjorde flere Hundrede Heste, bleve ikke fri for Sygdommen, før omtrent alle Individerne vare slaede ned. Den fandtes fra 1856 til 1859 i Randers Dragoners, altsaa 5te Dragonregiments Stalde. Der blev man heller ikke fri for Sygdommen, før Eksereersko-

lens og alle 4de Eskradrons Heste, ca. 150, vare bleve slaede ned. Man vil altsaa se, at Sygdommen kan afstedkomme overordentlig stor Skade.

Hyad nu det enkelte Tilfælde ved Hobro angaar, kunde det nok forurolige lidt i Øjeblikket, men naar man er kommen heldigt fra det, og det haabe vi, at vi ere, kunde man jo nok tage denne Sag en lille Smule lettere. Men undersøger man det veterinære Sundhedsraads Aarbøger, vil man finde, at Tilfældet ved Hobro ikke er enkeltstaaende, for vi have Sniveudbrud hvert Aar og somme Aar endogsaa flere Gange. Som oftest standses de ligesom Tilfældet ved Hobro i Løbet af kort Tid, men vi have ogsaa set, f. Eks. i 1897, at de ere undgaaede Veterinærpolitiets Opmærksomhed og have faaet Lov til at brede sig. Smitten kom den Gang i Ribe Amt til 15 Besætninger, hvilket fremkaldte en Nedslagning af Heste til et Beløb 10,480 Kr. I 1898 angreb Sygdommen i Aalborg og Hjørring Amter 22 Besætninger, og der blev da slaet Heste ned for 20,875 Kr. Smitten er i Reglen kommen herind ved fremmede, særlig russiske Heste, som vi jo indføre en overordentlig Mængde af. Det veterinære Sundhedsraad sendte i den Anledning i 1898 en Skrivelse til Landbrugsministeriet for at gøre opmærksom herpaa. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse, hvad der i Sundhedsraadets Skrivelse er fremsat om Smitten ved russiske Heste: „Ved de fleste Udbrud af Snive her i Landet i de senere Aar har man med Sikkerhed eller dog med stor Sandsynlighed kunnet paavise, at Smitten er indført med en russisk Hest, og det høje Ministerium vil jo af Veterinærfysici Indberetning om Sniven ved Hjørring have set, at dette denne Gang er ganske evident“. Det veterinære Sundhedsraad er af den Mening, at vi faa en hel Del af Tilfældene med Snive ved russiske Heste, og tillader sig saa at foreslaa 2 Maader at hindre Sygdommens Indførelse paa, som det beder det høje Landbrugsministerium tage under Overvejelse. Det siger først, at Sygdommen kan sikrest forhindres ved at forbyde al Indførsel, men saafremt dette Forslag skulde have en Rækkevidde i Handel og Vandel, som